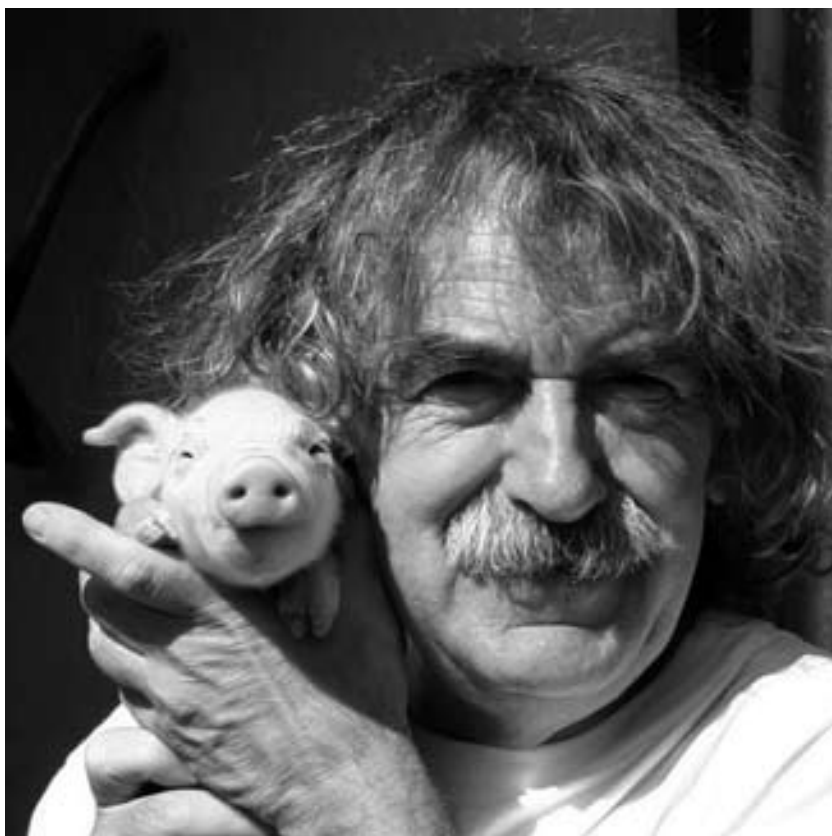

Műveletek hallal, malaccal, báránnyal

ÚJ KORSZAK PINCZEHELYI SÁNDOR FESTÉSZETÉBEN

A hetvenes évek elejétől kezdve a nyolcvanas évek végéig különféle műveleteket végeztem sarlóval, kalapáccsal, utcakővel és olyan tárgyakkal, amelyek magukon hordozták a piros-fehér-zöld színeket.

Ezekben sokan a direkt politikai vonatkozásokat emelték ki, a hazai és nemzetközi publikációk is erről szólnak. Visszaemlékezve ezekre a művekre, én nem próbáltam mást tenni, mint a bennünket körülvevő mesterséges és természetes környezetből kiinduló inspirációkat egy-egy csokorba kötni. Különböző egységek, ciklusok keletkeztek, amelyek periódusokként vissza-visszatértek, újabb és újabb feldolgozások keletkeztek. Erre a néhány tíz évre visszatekintve, remélem, hogy minőségük semmit nem romlott, nem vesztek akkori mondanivalójukból.

De az élet haladt tovább, és én már régen nem foglalkoztam ezekkel a motívumokkal, amikor elkezdték felfedezni a korábban készült alkotásaimat, sokan rácsodálóztak, hogy jóval korábban keletkeztek ezek a munkák, mint gondolták. (Talán a művész mindig a kora előtt jár?).

A kilencvenes évektől kezdve sokkal bensőségesebb – akár nevezhetnénk bukolikusnak is – világ kezdett izgatni, a család, a gyerekek, a gyerekkor, a vidéki élet... Minden olyan élmény, amit már megéltem, de csak akkor bukkant fel bennem. Bár korábban, kezdeti csírájukban fel-felvillantak egy-két képemen, de teljesen kibontanom csak most sikerült, elérkezett az idő, hogy dolgozzak velük. Volt hal és kakas, bárány és malac, pásztor és kosár, a kosárban ház, a házban szőlő és akt, elkezdtek egymásra hatni a képi elemek, pár-

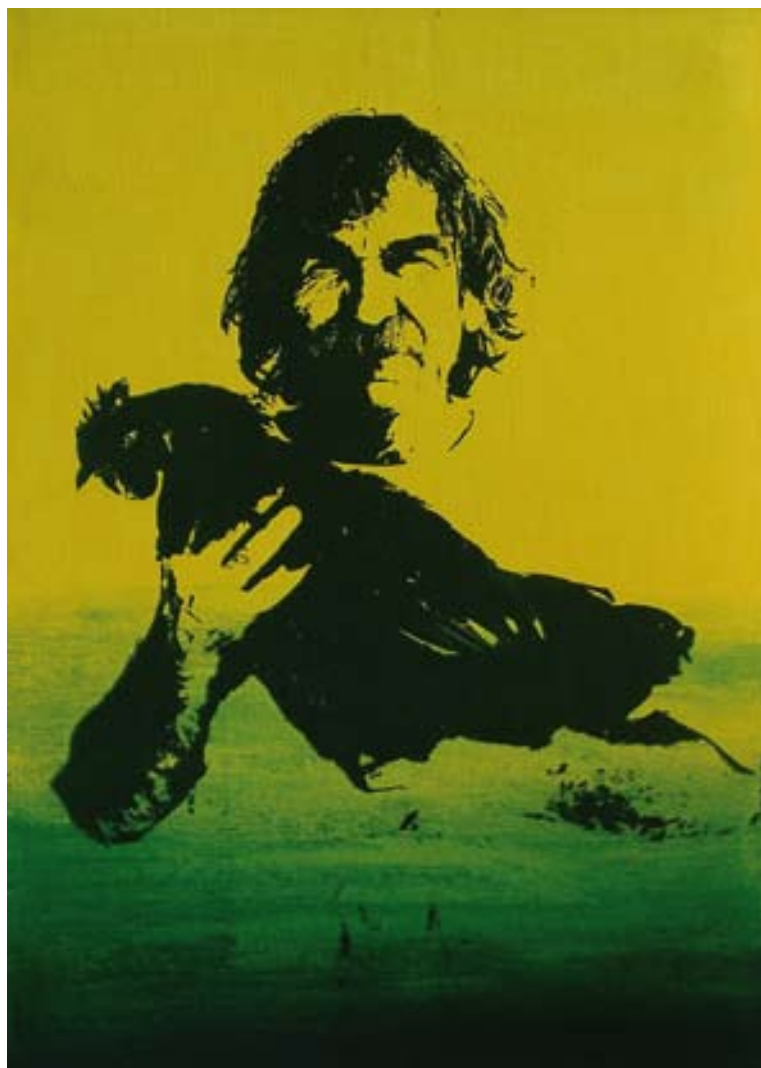
beszédet folytattak és folytatnak. A látszólag egyszerű kompozíciók magukban hordoznak sok régi és új jelentést, visszanéznek és meglódnak, felfedeznek és felépítenek egy sosemvolt, de sokunkban meglévő világot. Mindenki megtalálja bennük a neki tetszőt vagy nem tetszőt, hiszen, ha visszagondolok: műveim sorsa mindig a teljes elfogadás vagy a teljes elutasítás volt. (Néha a gesztusok az idő múltával felcserélődtek.)

Nem foglalkoztat a mindent bosszantó módon átszövő politika, abban hiszek, hogy a humanitás, a szakma és az emberek szeretete, egymásra figyelése, segítése visz előre bennünket. A legfontosabb, hogy a képek, plasztikák elkészüljenek, kezdjék el a saját útjukat járni, aztán majd „beérnek”...

pinczehelyi s

Malacos, 2005, akril, vászon, 70x50 cm

Kakasos, 2005, akril, vászon, 70x50 cm

*Lőtábla Bálint Endrének I.,
2008, akril, vászon, átm. 100 cm*

*Lőtábla Bálint Endrének III.,
2008, akril, vászon, átm. 100 cm*

Lőtábla Bálint Endrének II.,
2008, akril, vászon, átm. 100 cm

Lőtábla Bálint Endrének IV, 2008,
akril, vászon, átm. 100 cm

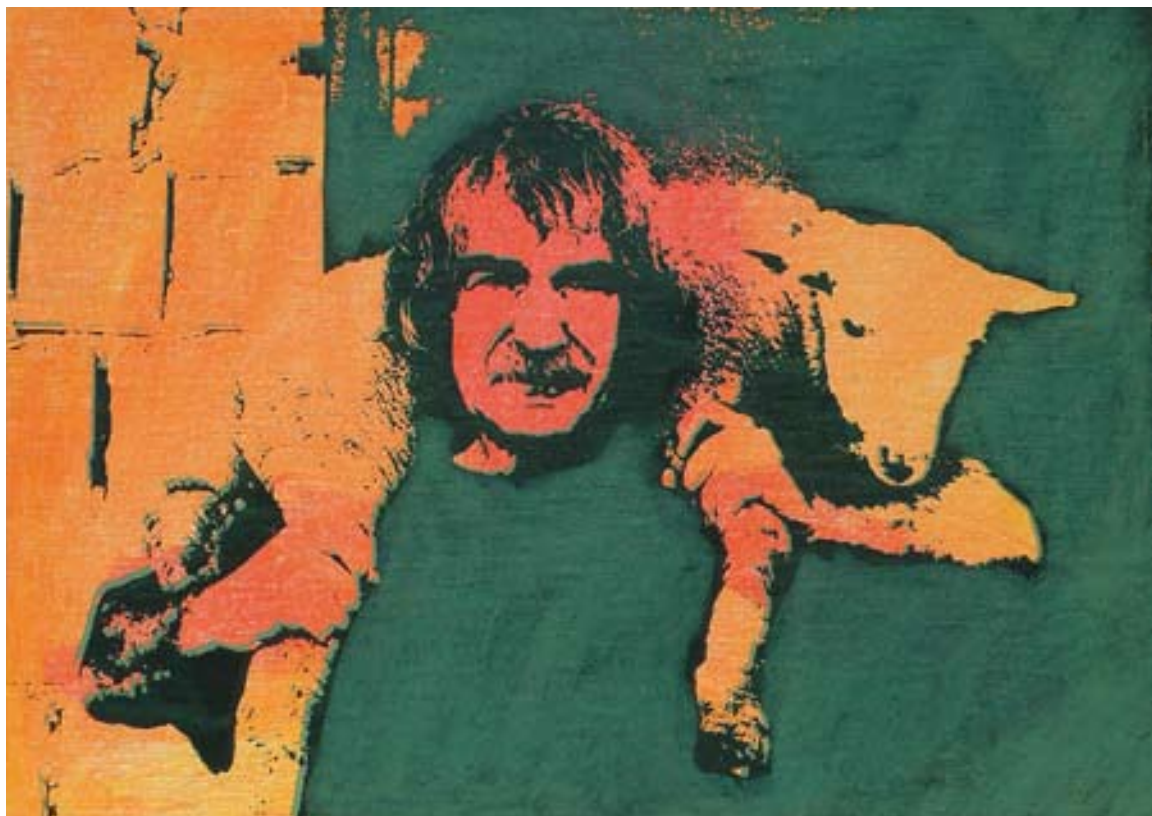
*Egy szürke hal, 2007–2008, akril, vászon, 70x100 cm – fent
Szemben, 2007–2008, akril, vászon, 70x100 cm – lent*

A titkok háza VII., 2000-2002, akril, vászon, 100x140 cm
A titkok háza VI., 2000-2002, akril, vászon, 100x140 cm

*Már megint (Sarló és kalapács) IV.,
1973–2002, akril, vászon, 100x70 cm*

Bárányos, 2005, akril, vászon, 50x70 cm – fent
Pöttyös, 2006, akril, vászon, 70x100 cm – lent